

ارائه مدل توسعه کارآفرینی روستایی (مورد مطالعه صنایع دستی کردستان) محمد علی مرادی

دانشجوی دکتری تخصصی، گروه مدیریت کارآفرینی، واحد علوم و تحقیقات تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

مرتضی موسی خانی^۱

گروه مدیریت دولتی، واحد علوم و تحقیقات تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

حمیده رشادت جو

گروه مدیریت آموزشی، واحد علوم و تحقیقات تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۱/۱۹ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۲/۱۹

چکیده

با توجه به خشکسالی‌های چندساله و کاهش تولید کشاورزی و درآمد روستائیان در منطقه کردستان، یافتن راهکارهای جایگزین برای کشاورزی و ایجاد منع درآمد ثابت و پایداری برای روستائیان ضرورتی انکارناپذیر می‌باشد. نظر به سابقه نسبتاً طولانی صنایع دستی در منطقه کردستان و اهمیت آن در اشتغال و رشد مشاغل روستایی، هدف این تحقیق ارایه مدل توسعه کارآفرینی روستایی با تأکید بر صنایع دستی کردستان می‌باشد. روش انجام پژوهش بصورت آمیخته اکتشافی است که در دو مرحله مجزا انجام شده است. ابزار گردآوری داده‌ها در این مطالعه، در ابتدا بصورت مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته با ۱۵ نفر از خبرگان دانشگاهی و مدیران ارشد اجرایی توسعه کارآفرینی روستایی، به ویژه در مورد صنایع دستی و سپس تدوین یک پرسشنامه و توزیع آن در میان جامعه آماری کارآفرینان استان (با ضریب آلفای کرونباخ برابر با ۸۹٪) که به شیوه تمام شماری برای مطالعه انتخاب شده اند، است. پس از طی مراحل شش گانه تحلیل مضمون، تعداد ۲۳۷ کد توصیفی، ۲۸ کد تفسیری و نهایتاً ۷ مضمون فraigir و کلی تحت عنوان عوامل فردی، عوامل اجتماعی، عوامل اقتصادی، عوامل فنی، عوامل زیرساختی، عوامل فرهنگی احصاء گردید. نتایج حاصل از اولویت بندی عوامل شناسایی شده از تحلیل عاملی تائیدی نشان داد که عوامل اقتصادی بعنوان مهمترین عامل توسعه کارآفرینی روستایی می‌باشد.

کلیدواژگان: توسعه روستایی، کارآفرینی روستایی، صنایع دستی، تحلیل مضمون، کردستان.

امروزه اکثر صاحب‌نظران، توسعه روستایی را به عنوان یکی از اولویت‌های مهم برنامه کلان توسعه به ویژه در کشورهای در حال توسعه در نظر می‌گیرند و معتقدند که توسعه جامع، هرگز نمیتواند بدون توسعه روستایی بدست آید. در این راستا توسعه کارآفرینی در اشکال و زمینه‌های مختلف در مناطق روستایی بر محوریت انسان به عنوان منبع اصلی توسعه دلالت دارد (سواری، ۱۳۹۷). رویکرد کارآفرینی از راهبردهای مهم توسعه روستایی است که در دهه‌های اخیر برای غلبه بر مسایل اقتصادی- اجتماعی پیش روی جوامع روستایی، مورد توجه قرارگرفته است. این رویکرد که تمایل به سمت نوآوری، ریسک پذیری و پیش نگری دارد، ذاتی یک فرد یا جامعه نبوده و علاوه بر آن، یک رویداد شناسی و تصادفی هم نیست بلکه پدیده‌ای است که شرایط محیطی که عملیات در آن صورت می‌گیرد نیز تعیین کننده میباشد (امیدپور و همکاران، ۱۳۹۹). کارآفرینی روستایی از مهمترین مباحث مطرح شده در حوزه کارآفرینی در چند سال اخیر بوده (نجفی کانی و همکاران، ۱۳۹۴) و از اثربدارترین راه حل‌ها برای کاهش سطح بیکاری (جمشیدی و همکاران، ۱۳۹۲) کاهش فقر، جلوگیری از مهاجرت (انصاری و همکاران^۱، ۲۰۱۳)، تنوع یاخته‌ای به درآمد، افزایش میزان تولیدات کشاورزی و غیرکشاورزی، کاهش ریسک معیشتی، افزایش امنیت غذایی پایدار (ولایی و همکاران، ۱۳۹۴) و مهمترین منبع نوآوری و اشتغالزایی (گتا و راجانی^۲، ۲۰۱۷) است. لذا با توجه به این مطالب، این موضوع یکی از محورهای اصلی رشد و توسعه جامع در کشورهای در حال توسعه بوده و به گونه‌ای موثر توسعه اقتصادی آنها محسوب میشود (انتیلیبورگ و همکاران^۳، ۲۰۱۵).

هدف نهایی همه فرآیندهای توسعه، رفاه انسان است و هدف راهبردهای توسعه روستایی نیز دستیابی به رفاه اقتصادی، اجتماعی روستائیست (نصرتی و ایمانی^۳، ۲۰۰۹). لذا بدین جهت است که بایستی به ایجاد اشتغال سودآور غیر زراعی نیز پرداخت تا تفاوت در آمد شهر نشینان بطور فاحشی افزایش نیافته و مهاجرت روستاییان به شهر نیز کاهش پیدا کند. در این راستا در بسیاری از منابع تصویر گردیده که توسعه اقتصاد محلی نیازمند توسعه صنایع است. یکی از این صنایع منحصر بفرد، صنایع دستی می‌باشد (سازمان بین المللی کار^۴، ۲۰۱۰). اصولاً توسعه مناطق روستایی تنها از طریق فعالیت‌های کشاورزی محض دست یافتنی نبوده و به کارهای دیگری نیز وابسته است. روستاییان در اکثر مناطق کشور، قبله درآمد قابل توجه ای از کشت و صادرات داشته و لذا به همین جهت نیز توجه کمتری به بخش صنایع دستی می‌نمودند؛ اما در چند سال اخیر به سبب خشکسالی‌های بی در پی و به دنبال آن کاهش درآمد خانوارها، ضرورت دیده می‌شد که روستاییان را به مشاغل مربوط به صنایع دستی بومی منطقه هدایت نموده تا آثار نامتعادل کننده خشک سالی‌ها که ظاهراً تداوم نیز خواهد داشت، خشی شود (قبیری و همکاران، ۱۳۹۶).

به باور کارشناسان رونق و توسعه فعالیت‌های صنعتی و گسترش صنایع دستی در سطح روستاهای می‌تواند زمینه ساز کاهش فقر و کاهش مهاجرت روستاییان به مناطق شهری شود (کولوپیستو، ۲۰۱۱). از آنجایی که صنایع کوچک

1 Ansari et al

Ainsari et al

Vantilborgh et al

4 Nosrati & Eimani

5 ILO

6 Colopinto

روستایی و عوامل موثر بر آن می‌توانند راهنمای خوبی برای سیاستگذاران توسعه روستایی باشند، لذا اکثر کشورهای جهان سوم از جمله کشور ما که از نظر سرمایه دارای مشکل اساسی، ولی دارای نیروی کار ارزان می‌باشد، توسعه صنایع روستایی بر خلاف صنایع بزرگ بیشتر کاربر و کمتر سرمایه بر بوده و زمانی می‌تواند در این کشورها نقش کلیدی خود را در توسعه کشور ایفا نماید که توان رقابت در بازار داخلی و حتی بازارهای خارجی را به دست آورد (غلامی و رشوچی و همکاران^۲، ۲۰۰۴: ۶۲). لذا توسعه کارآفرینی روستایی یک راهبرد نوین و مقرر به صرفه برای تحریک رونق اقتصادی روستایی است (آگاروال^۳، ۲۰۱۸).

استان کردستان و روستاهای آن، علیرغم دارا بودن مزیتهای چشمگیر نظیر وجود منابع آبی فراوان، وجود مراتع غنی، داشتن استعداد ویژه در زمینه صنایع دستی، هم‌مرزی با کشور عراق و سهولت در انجام فعالیت‌های صادرات و واردات و غیره که باعث رونق اقتصاد و ایجاد اشتغال در یک منطقه می‌شود؛ متاسفانه از نظر نرخ بیکاری در اغلب سالها در سه دهه گذشته، رتبه اول را دارا بوده است (گزارش تحلیل مهارتی نیروی کار مبتنی بر دینامیک اشتغال استان کردستان، ۱۳۹۷). در آخرین پایش ملی محیط کسب و کار ایران، کردستان جزو ضعیفترین مناطق کشور بوده که نشان‌دهنده توجه کم و ناچیز به توسعه علمی کارآفرینی در این منطقه است. متاسفانه اجرای برنامه‌های توسعه‌ای کنونی این استان، با مشکلات عدیدهای مواجه بوده که پیامدهای نظیر افزایش بیکاری، توسعه نیافتگی منطقه، رشد نرخ فقر و افزایش شکاف درآمد سرانه (مرادی و جوان، ۱۳۹۷) و مهاجرت روستاییان به شهرهای صنعتی هم‌جوار را بدنبال داشته است و لذا لازم است که با دورنگری مناسب و با رویکردی علمی تمپهبداتی در نظر گرفته شود و با شناخت فرصت‌های بالقوه کارآفرینی منطقه و استفاده بهینه از سرمایه‌های راکد و مغفول، امکاناتی را فراهم آورد تا زمینه کارآفرینی در روستاهای ایجاد شود و کارآفرینی و خوداشتغالی رونق یابد.

لذا با توجه به مطالب ارایه شده، این پژوهش از نظر هدف، یک مطالعه کاربردی است که روش پژوهش در آن بصورت آمیخته اکتشافی است که در دو مرحله مجزا انجام شده است. روش گردآوری داده‌ها در پژوهش حاضر، روش کتابخانه‌ای و میدانی و ابزار گردآوری داده‌ها نیز، در ابتدا بصورت مصاحبه‌های نیمه‌ساختار یافته با ۱۵ نفر از خبرگان دانشگاهی و مدیران ارشد اجرایی توسعه کارآفرینی روستایی، به ویژه در مورد صنایع دستی و سپس تدوین یک پرسشنامه محقق ساخته و توزیع و جمع آوری آن از میان جامعه آماری کارآفرینان استان که به شیوه تمام شماری برای مطالعه انتخاب شده اند، است. در این پژوهش بعد از مصاحبه با خبرگان منتخب، از تحلیل مضمون با رویکرد کینگ و هاروکر استفاده شده است، که شامل سه مرحله کد گذاری توصیفی، کد گذاری تفسیری و مضامین فraigیر می‌باشد. در نهایت داده‌های بدست آمده با استفاده از نرم افزارهای SPSS و lisrel تحلیل گردیده و مهمترین عوامل موثر بر توسعه کارآفرینی روستایی تعیین و نهایتاً مدل توسعه کارآفرینی روستایی با توجه به صنایع دستی کردستان مشخص شده است. لذا در راستای نیل به این هدف، سعی می‌شود که پاسخ مناسبی به سوال "مدل توسعه کارآفرینی روستایی در بخش صنایع دستی کردستان چگونه است؟" ارایه شود..

مبانی نظری

توسعه کارآفرینی روستایی

¹Gholamivashochi et al

²Aggarwal

کارآفرینی مفهومی است که همراه با خلقت بشر وجود داشته است. مروری بر ادبیات کارآفرینی نشان می‌دهد که مفهوم کارآفرینی برای اولین بار توسط اقتصاددان مطرح شد. ریچارد کانتیلون^۱ (۱۷۳۰) که ابداع‌کننده واژه کارآفرینی است، کارآفرین را فردی ریسک‌پذیر می‌داند که کالا را با قیمت معلوم خریداری می‌کند و با قیمت نامعلوم می‌فروشد. ژوزف شومپتر^۲ اقتصاددان آلمانی و پدر کارآفرینی، در سال ۱۹۳۴ کارآفرینی را این‌گونه تعریف کرد: «هر فرآیندی در شرکت که منجر به کالای جدید، ایجاد روش جدید، بازار جدید و منابع جدید می‌شود، می‌گوییم کارآفرینی رخداده است». بنابر تعریف واژه‌نامه‌ی "وبستر"^۳، «کارآفرین کسی است که متعهد می‌شود مخاطره‌ی یک فعالیت اقتصادی را سازماندهی، اداره و تقبل نماید». کارآفرینی یک فعالیت هدفمند برای ایجاد، نگهداری و توسعه تجارت‌های سودآور است (کولوپیتو، ۲۰۱۱). مؤسسه‌های توسعه، کارآفرینی روستایی را قابلیتی برای ایجاد فرصت‌های شغلی تلقی می‌کنند، سیاست‌مداران آن را به عنوان راه حلی مهم برای پیشگیری از آشفتگی روستا می‌شناسند، کشاورزان کارآفرینی را ابزاری برای بهبود درآمدهای کشاورزی در نظر می‌گیرند و زنان آن را به عنوان امکان کار در مجاورت منازل شان تلقی می‌کنند. البته برای تمامی این گروه‌ها، کارآفرینی و اشتغال وسیله‌ای برای بهبود کیفیت زندگی افراد و خانواده‌ها و اجتماع‌ها به شمار می‌رود که نتیجه تعامل آن، ایجاد محیط و اقتصاد سالم است. کارآفرینی روستایی، بر کارآفرینی در حال ظهور در مناطق روستایی ناظراست. امروزه، نیاز رو به رشدی به کارآفرینان روستایی برای ایجاد واحدهای صنعتی با فرصت‌های شغلی فراوان برای اهالی روستاهای احساس می‌شود. بر همین اساس صاحب‌نظران و نهادهای توسعه، کارآفرینی روستایی را به عنوان مداخله‌ای راهبردی برای ارتقای توسعه روستایی و تسريع در روند آن می‌دانند (آگاروال، ۲۰۱۸).

صنایع دستی

بر طبق تعریف یونسکو در سمپوزیوم بین المللی صنایع دستی و بازار بین المللی در سال ۱۹۹۷، صنایع دستی را میتوان به عنوان محصولاتی که به طور کامل با دست ساخته می‌شوند و یا در ساخت آن از ابزارهای بسیار ساده استفاده می‌شود، تعریف کرد. همچنین در این تعریف اشاره شده است که می‌توان در تولید این محصولات از ابزارهای مکانیکی نیز استفاده کرد تا جاییکه استفاده صنعتگر از دست سهم قبل توجهی از تولید نهایی را در بر بگیرد. صنایع دستی از مواد خام بومی ساخته می‌شوند و می‌تواند به تعداد نامحدودی تولید شوند. این محصولات می‌تواند کاربردی، زیبایی شناسانه، تزئینی، سنتی، اجتماعی و یا نمادین باشند. سورای صنایع دستی ایران (۱۳۴۸) در تعریفی صنایع دستی را این‌گونه تعریف می‌کند: "صنایع دستی به آن رشته از صنایع اطلاق می‌شود که تمام یا قسمتی از مراحل ساخت فرآورده‌های آن با دست انجام گرفته و در چارچوب فرهنگ و بینش‌های فلسفی، ذوق و هنر انسانهای هر منطقه با توجه به میراث‌های قومی آنان ساخته و پرداخته می‌شود" (یاوری، ۱۳۸۹). به بیانی دیگر، صنایع دستی به مجموعه‌ای از هنر- صنعت‌ها اطلاق می‌شود که عمدتاً با استفاده از مواد اولیه بومی و انجام قسمتی از مراحل اساسی تولید به کمک دست و ابزار دستی موجب تهیه و ساخت محصولاتی می‌شود که در هر واحد آن ذوق هنری و خلاقیت فکری صنعتگر سازنده به نحوی تجلی یافته و همین عامل وجه تمایز اصلی این گونه

^۱ Richard cantillon

^۲ Josep schumpeter

^۳ Webster

محصولات از مصنوعات مشابه ماشینی و کارخانه‌ای است (ممد و همکاران ۱۳۸۰). از ویژگی‌های صنایع دستی می‌توان به موارد ذیل اشاره کرد:

- حضور موثر، بلا واسطه، خلاق و تعیین کننده انسان در تولید هر محصول
- تامین قسمت‌های عمدی مواد اولیه‌ی مصرفی از منابع داخلی
- داشتن بار فرهنگی (استفاده از نگاره‌ها، نقش‌ها و رنگ آمیزه‌های اصیل، بومی و سنتی)
- عدم همانندی و عدم تشابه فراورده‌های تولیدی با یکدیگر
- عدم نیاز به سرمایه‌گذاری زیاد در مقایسه با صنایع دیگر
- بی نیازی به کارشناس و متخصص خارجی
- دارا بودن ارزش افزوده‌ی زیاد در مقایسه با صنایع دیگر
- قابلیت ایجاد و توسعه در مناطق مختلف (شهر، روستا و حتی در جوامع عشايری)
- قابلیت انتقال تجربیات و رموز و فنون تولیدی به صورت سینه به سینه و همچنین طبق روش استاد و شاگردی و نیز شیوه‌های آموزش مدون و نهايتاً آموزش آكادميک و دانشگاهی (ممد و همکاران، ۱۳۸۰).
- آشنایی با صنایع دستی روستاهای استان کردستان

صنایع دستی کردستان از لحاظ کیفیت و گستردگی در سطح کشور مطرح می‌باشد. استفاده از رنگ‌های گیاهی، ترکیب نقش و اصالت طرح، موجب برتری کیفیت صنایع دستی استان کردستان شده است. شهر سنندج و بیجار مهم‌ترین مرکز تولید گلیم و قالی می‌باشد. شهرت جهانی فرش سنندج و اعتبار آن در میان بازارهای جهانی سبب شده است که در دائرة المعارف بریتانیا که از معتبرترین دائرة المعارف‌های دنیاست، واژه «سن» را که کردی سنندج است به نوعی قالی معروف ترجمه کرده‌اند. به علت ویژگی زندگی سنتی در بسیاری از نقاط کردستان و عدم استیلای بخش صنعتی، هنوز صنایع دستی کردستان از لحاظ کیفیت و گستردگی در سطح کشور مطرح می‌باشد، به گونه‌ای که فرش و گلیم کردستان به همراه محصولات ظریفه مانند شطرنج شهرت جهانی پیدا کرده است. صنایع دستی استان کردستان عبارتند از: نازک کاری چوب، دست بافی، خراطی، ساخت زینت آلات محلی، سوزن دوزی و روکاری، سفال سازی، حصیربافی، گیوه دوزی، نمدمالی و ساخت محصولات چرمی.

دستبافی شامل سجاده، موج، شال، جاجیم، گلیم، گلیمچه و پارچه لباسی است که در بیشتر نقاط شهری و روستایی کردستان تهیه می‌شود. زینت آلات شامل انواع دستبند، گردن بند، سینه ریز، النگو، سربند، انگشتی و گوشواره است. نازک کاری با چوب شامل قوطی سیگار، شیرینی خوری، کیف زنانه، سینی، بشقاب، آجیل خوری و... می‌باشد.

محصولات نازک کاری کردستان: کردستان مهم‌ترین استان کشور و از مهم‌ترین تولیدات صنایع دستی اش نازک کاری است. هنر نازک کاری ترکیب قطعات بسیار کوچک از انواع چوب‌های پرداخت شده طبیعی می‌باشد که با ظرفات خاص در کنار هم قرار گرفته و موجب به وجود آمدن قطعات بسیار ظریف چوبی همانند قلمدان و سایر محصولات می‌گردد. علاوه بر نازک کاری، اروسی سازی، منبت و معرق سنندج نیز از شهرت و اعتبار برخوردار است.

جولایی (نساجی سنتی) : کارگاه‌های تولید پارچه لباس کردی مردانه به جولایی معروف است. این پارچه‌ها ده سانتیمتر عرض و در حدود بیست و یک متر طول دارند. محصولاتی همانند حاججیم یا رختخواب پیچ و جانمازها هم حاصل کار جولاها می‌باشد که به صورت سنتی تهیه و به بازار عرضه می‌گردد.

کلاش : از دیگر صنایع دستی در مناطق کردنشین نوعی گیوه به نام کلاش تولید می‌شود که هماهنگی جالبی با لباس کردی دارد. رویه این کفش از نخ پنبه‌ای بافته شده و زیره آن از پارچه‌ی فشرده شده ساخته شده است، به همین دلیل کفشی بسیار سبک، نرم، قابل انعطاف و متناسب با محیط کوهستانی است. تولید کلاش در اصل مختص به اورامان بوده ولی اکنون در تمام شهرهای کردستان تولید می‌شود.

ساخت ابزار و آلات موسیقی : پیشرفت ساخت صنایع دستی چوبی به علت وجود چوب درختان جنگلی مرغوب و استعداد فراوان در زمینه تعلیم و یادگیری موسیقی موجب شده استان کردستان به یکی از مناطق عرضه وسایل موسیقی، به ویژه موسیقی سنتی تبدیل شود که نمونه آن ساخت دف، دیوان، تار، سه تار، ویولن، قانون و سنتور می‌باشد.

ساخر صنایع دستی استان عبارتند از: زرگری سنتی، سفالگری، ساخت مصنوعات چرمی، کاردوزی و خراطی.

شکل ۱: نمونه‌هایی از صنایع دستی کردستان

(منبع: نگارندگان)

احمدی و همکاران (۱۳۹۸) در پژوهشی اذعان نموده اند که توسعه کارآفرینی زنان روستایی امری پویا و چند وجهی بوده و نیازمند توجه همزمان به عوامل فردی دیگری همچون نیروی انسانی خلاق، حمایت‌های مالی و اقتصادی از زنان روستایی، عوامل فرهنگی و آموزشی و ارتقاء زیرساخت‌های محیطی در روستاهای کشور است. احمدی و همکاران (۱۳۹۹) در پژوهش دیگری در مورد عوامل موثر بر موفقیت کارآفرینی زنان روستایی در استان کردستان به این نتیجه رسیده اند که مولفه‌های دستری پذیری‌های فناورانه، برنامه‌های آموزشی-ترویجی و نهایتاً اوضاع اقتصادی، دارای بالاترین سطح ارتباط با متغیر انگیزه پیشرفت زنان کارآفرین روستایی مورد مطالعه بوده و در مجموع متغیرهای مورد مطالعه، تبیین کننده‌ی حدود ۶۰ درصد از تغییرات انگیزه پیشرفت می‌باشد. امیدپور و همکاران (۱۳۹۹) در مطالعه‌ای به بررسی عوامل ساختاری موثر بر توسعه کارآفرینی مناطق روستایی شهرستان دلفان» پرداخته و به این نتیجه رسیده اند که ارتباط مولفه زیرساختی-فضایی با توسعه کارآفرینی بصورت مستقیم و تاثیرگذاری آن بیشتر از دیگر مولفه‌های اقتصادی، اجتماعی-فرهنگی و ویژگی‌های فردی است که ارتباطی غیرمستقیم و اثرگذاری پایین‌تری نسبت به مولفه زیرساختی-فضایی در توسعه کارآفرینی ناحیه دارد. نانکلی و همکاران (۱۴۰۰) در پژوهشی در روستاهای مرزی استان کردستان از بابت مولفه‌های موثر بر توسعه روستایی به

این نتیجه رسیده اند که مولفه های کیفیت زندگی، زیست محیط، مهاجرت، توانمندی اقتصادی و نهایتاً کیفیت کالبدی فضاهای روستایی در کل حدود ۶۸ درصد از تغییرات پراکنش توسعه روستایی این استان را تعیین می کنند. دانگ و همکاران^۱ (۲۰۲۱) در پژوهشی به این نتیجه رسیده اند که تأثیر منطق حاکمیت روستایی در فعالیت های کارآفرین روستایی بالا بوده و نقش کارآفرینان روستایی در ایجاد شغل و کاهش فقر روستایی را برجسته و با اهمیت دانسته اند. سلیمانی و همکاران^۲ (۲۰۲۱) در پژوهشی به بررسی وشناسایی شاخص های کارآفرینی روستایی پایدار در ایران پرداخته و ابعاد توسعه کارآفرینی روستایی را بررسی نموده اند. نتایج حاصل از این مطالعه نشان می دهد که در بعد اجتماعی فرهنگی، محققان توجه ویژه ای به ارتقای اعتماد اجتماعی و نوع دوستی و همدلی در بین مردم محلی دارند. در بعد اقتصادی نیز شاخص هایی مانند بهره برداری از امکانات، مدیریت هزینه محصولات و خدمات برای ثبات کسب و کار و مدیریت بازار از میانگین بالاتری برخوردار بوده است. در نهایت، شاخص های عمده بعد اخلاقی شامل شفافیت تجاری مالی، اخلاق در استفاده از منابع زیستی و مدیریت منابع انسانی می باشند. گوزل و همکاران^۳ (۲۰۲۱) در پژوهشی تحت عنوان «عوامل موافقیت کارآفرینی گردشگری برای مناطق روستایی: یک تحلیل داستانی بیوگرافی موضوعی در ترکیه»، شواهد تجربی در مورد اهمیت برنامه های کارآفرینی در مناطق روستایی ارائه نمودند، و نشان دادند که چگونه تعامل موسسات محلی می تواند به توسعه مشاغل کمک کرده و به اکوسیستم کارآفرینی کمک نماید.

منطقه مورد مطالعه :

استان کردستان در مجاورت بخش خاوری کشور عراق قرار دارد. مرکز این استان شهر سنندج است که در قاصله ۵۲۰ کیلومتری جنوب غربی تهران واقع شده است. بر اساس آخرین تقسیمات کشوری در سال ۱۳۸۸، این استان دارای ۱۰ شهرستان، ۲۵ شهر، ۲۷ بخش، ۸۴ دهستان و ۱۹۰ روستا است (رحیمی و هوشیار، ۱۳۹۸). جمعیت استان کردستان در سال ۱۳۹۳ معادل ۱۴۹۳۶۴۵ نفر بود که ۶۶ درصد آنها در شهر و ۴۴ درصد ساکن روستا مباشدند. ار این جمعیت قریب ۹۹/۹ درصد آنها مسلمان می باشند. بیشترین تراکم جمعیت در شهر سنندج و ۱۲۳ نفر در هر کیلومتر مربع و کمترین تراکم جمعیت در شهر بیجار و با ۱۹/۲ نفر در هر کیلومتر مربع است (کرمی و همکاران، ۱۳۹۹).

استان کردستان، با وسعتی در حدود ۲۹ هزار کیلومترمربع (در حدود ۱/۷ درصد از وسعت کشور)، در غرب ایران واقع شده است. این استان که در دامنه ها و دشتی های پراکنده سلسله جبال زاگرس میانی قرار گرفته است از شمال به آذربایجان غربی و قسمتی از زنجان، از شرق به همدان و بخشی دیگر از زنجان، از جنوب به کرمانشاه و از غرب به عراق، محدود است. استان کردستان با کشور عراق ۲۰۰ کیلومتر مرز مشترک دارد. در جدول (۱) مهمترین مشخصات استان و در شکل (۱) نقشه آن، ارائه شده است.

جدول ۱. مهم ترین شاخصهای اقتصادی استان کردستان - ۱۳۹۳

جمعیت و مساحت	اقتصادی
۱۴۹۳۶۴۵	۶۰۷۸۴ میلیارد

^۱Dong et al

^۲Soleymani et al

^۳Güzel et al

نفر	سهم از کشور	نسبت وابستگی جمعیت	سهم تولید ناخالص استان از کشور	ریال
% ۱.۹۹	سهم از کشور	نسبت وابستگی جمعیت	سهم تولید ناخالص استان از کشور	% ۱/۱
% ۰.۷۳	متوسط رشد سالانه	مهاجرت از استان	سهم کشاورزی از تولید ناخالص داخلی استان	% ۱۷.۸۷
% ۰.۶۶	درصد جمعیت شهری	مهاجرت به استان	سهم صنعت از تولید ناخالص داخلی استان	% ۳۰.۵
% ۰.۷۸	درصد باسوسادی شهری	آخرین تقسیمات سیاسی در سال ۱۳۹۱ شهر، ۳۱ بخش، ۸۵ دهستان	سهم خدمات از تولید ناخالص داخلی استان	% ۵۱.۶۳
۲۹۱۳۷ کیلومترمربع	مساحت	جمعیت مردان	بهبود فضای کسب و کار	۶.۱۲

(منبع: عبدال ایطحی، ۱۳۹۴)

موقعیت طبیعی و ویژگی جغرافیای منطقه از قبیل کوه های مرتفع، آبشارها و رودهای خروشان، شکارگاه ها و غارهای طبیعی از یکسو و از سوی دیگر: آئین ها، آداب و رسوم، قلعه های مستحکم، تپه های باستانی، اماکن و عمارت های باستانی مانند حمام، خانه ها، کاروانسراها، روستاهای پلکانی با معماری منحصر به فرد، مراکز صنایع دستی و محلی فرش، گلیم، شال، گیوه، نازک کاری و... که تنها گوشه ای از غنای طبیعی، تاریخی، فرهنگی و هنری کردستان است] به این استان جاذبه های فراوانی بخشیده است که در نوبه خود، هریک از این جاذبه ها می تواند زمینه های لازم را برای گردش، تفریح، کوهنوردی، صید و ... فراهم آورد (کرمی و همکاران، ۱۳۹۹).

شکل ۲. نقشه استان کردستان

منبع: سازمان نقشه برداری کشور

یافته های تحقیق

در ابتدا فرآیند تحلیل یافته های مطالعه به صورت استقرایی صورت پذیرفت. بدین معنی که ابتدا کدگذاری توصیفی صورت گرفته و پس از آن طبقات فرعی و طبقات اصلی (درون مایه ها) بر اساس کدگذاری تفسیری شکل گرفتند و در چارچوب جایگذاری شد. طیف گسترهای از مولفه های تاثیرگذار بر توسعه کارآفرینی روستایی توسط مصاحبه‌شوندگان ذکر گردید، که بسیاری از آنها میان مصاحبه شوندگان مشترک بوده و بسیاری از دغدغه‌ها و پیشنهادات مطرح گردید. نهایتاً پس از تعیین مضامین پایه و به دنبال نزدیکی معانی بین آنها، مضامین فرعی شناسایی گردیدند. این فرآیند تا تعیین مضامین اصلی به همین منوال ادامه یافت. به این ترتیب بیست و هشت مضمون سازنده و هفت مضمون اصلی تشکیل شدند. جدول (۲) مضمون‌های مرتبط را نشان میدهد.

جدول ۲. جدول مضامین فرآگیر

مضامين فرآگير	مضامون سازنده
عوامل فردی	انگیزه دانش و مهارت خلاقیت ریسک پذیری روحیه رقابت طلبی نهادینه شدن فرهنگ کارآفرینی الگوبرداری از افراد موفق
عوامل اجتماعی	حمایت و تشویق نهادهای دولتی و شرکتهای بیمه ارائه مشاوره های تخصصی تسهیلات اعتباری و مالی (نظری و ام) بازار فروش
عوامل اقتصادی	مواد اولیه مورد نیاز و نیروی کار فعال قراردادن معافیت های مالیاتی برای مشاغل جدید روستایی از سوی دولت نیازسنجی جامعه
تکنیکی	استفاده از فنون سنتی شرکت در دوره های تخصصی استفاده از ابزار جدید برگزاری همایش ها و نشست های توسعه ی کارآفرینی
زیرساختی	راه اندازی مکانهای آموزشی و کارگاهی برای صنعتگران ایجاد بازارچه های فروش صنایع دستی
عوامل فرهنگی	آگاه سازی روستاییان از عواید صنایع دستی منطقه طراحی سایت های گردشگری موازی، رسانه های اختصاصی و ... برای معرفی صنایع دستی منطقه ارتقای حضور زنان در فعالیت های صنایع دستی تهیی طرح های امکان سنجی جهت توجیه سرمایه گذاران حمایت از فارغ التحصیلان روستایی
عوامل اداری	تشکیل کارگروه توسعه صنایع دستی روستایی توسعه ی صنایع دستی منطقه تبیه و تدوین دفترچه راهنمای گردشگران

(منبع: یافته های تحقیق)

مدل نهایی

نهایتاً با توجه به اجرای رویکرد نظریه بروان و کلارک و تحلیل نتایج از تحلیل داده‌ها، مدل نهایی تحقیق به شرح شکل ۳ تعیین گردید.

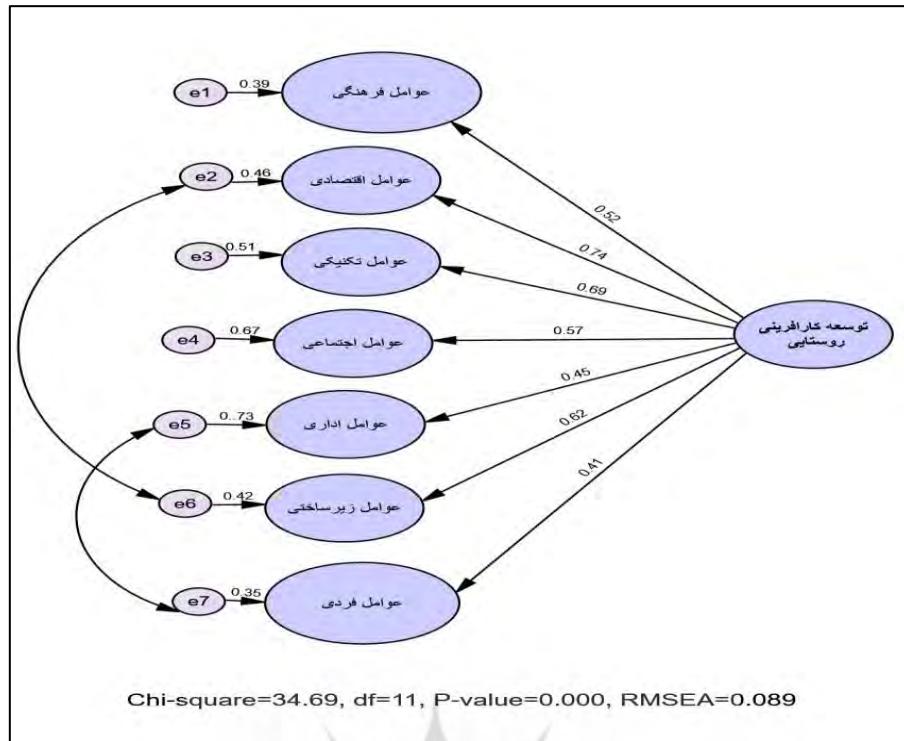
شکا ۳. مدل توسعه کارافرینی، روستایی، استان که دستان

(منبع : یافته های تحقیق)

اولویت بندی عوامل شناسایی شده

بعد از تعیین مدل مفهومی تحقیق، پرسشنامه‌ای تنظیم و بعد از توزیع میان کارآفرینان استان و تائید روایی صوری پرسشنامه توسط ۳ تن از اساتید و محاسبه ضریب آلفای کرونباخ (۰.۸۹) برای پایایی آنها، به تعیین مولفه‌های مهم و تاثیرگذار و رتبه بندی آنها اقدام گردید. اما پیش از اجرای تحلیل عاملی تائیدی، دو آزمون بارتلت و آزمون KMO نیز اجرا گردید. نتایج حاصل نشان داد که مقدار آزمون KMO برابر ۰/۷۵۵ و سطح معناداری آزمون بارتلت برابر ۰/۰۰۰ است که نشان دهنده کفایت و مناسب بودن داده‌ها برای اجرای تحلیل عاملی است.

در ادامه برای تعیین مهمترین علل شناسایی شده و میزان اهمیت آنها، از تحلیل عاملی تائیدی مرتبه اول استفاده شد و نتایج بدست آمده از آن، در شکل (۴) ارائه گردیده است. همانطور که از شاخصهای برازش مدل در این شکل نیز مشاهده می گردد، مدل پژوهش حاضر دارای برازش مطلوبی است و ساختار عاملی درنظر گرفته شده برای آن قابل قبول است و از برازش مناسبی برخوردار است.

شکل ۴. نتایج تحلیل عاملی مرتبه اول

(منبع: یافته های تحقیق)

نتایج جدول شماره (۳) نشان میدهد که مهمترین عامل در توسعه کارآفرینی روزتایی (براساس بارهای عاملی)، عوامل اقتصادی با بار عاملی ۰/۷۴ است. بعد از آن، به ترتیب عوامل تکنیکی با بار عاملی ۰/۶۹، عوامل زیرساختی با بار عاملی ۰/۶۲، عوامل اجتماعی با بار عاملی ۰/۵۷، عوامل فرهنگی با بار عاملی ۰/۵۲، عوامل اداری با بار عاملی ۰/۴۵ و عوامل فردی با بار عاملی ۰/۴۱ قرار دارند.

جدول ۳. رتبه بندی عوامل مؤثر در توسعه کارآفرینی روزتایی

رتبه	عامل	استاندارد شده	بار عاملی	انحراف	مقدار تابعی	ارزش پی
۱	اقتصادی	۰.۷۴	۰.۴۳	۷.۵۶	۰.۰۰۰***	
۲	تکنیکی	۰.۶۹	۰.۳۹	۷.۴۷	۰.۰۰۱*	
۳	زیرساختی	۰.۶۲	۰.۳۱	۷.۲۳	۰.۰۰۲*	
۴	اجتماعی	۰.۵۷	۰.۲۸	۶.۸۵	۰.۰۰۱*	
۵	فرهنگی	۰.۵۲	۰.۵۱	۶.۳۱	۰.۰۰۱*	
۶	اداری	۰.۴۵	۰.۵۶	۶.۱۲	۰.۰۰۱*	
۷	فردی	۰.۴۱	۰.۴۴	۵.۸۲	۰.۰۰۱***	

* و **: معناداری در سطح خطای به ترتیب ۰/۰۱ و ۰/۰۵.

(منبع: یافته های تحقیق)

نتیجه گیری و دست آورده علمی پژوهش

مطالعه حاضر با هدف بررسی و ارایه مدل توسعه کارآفرینی روزتایی با توجه به صنایع دستی کردستان انجام شد. بواسطه کارآفرینی می توان فرصت‌های جدیدی را برای روزتاییان ایجاد نمود تا سرمایه و درآمد خود را ارتقا، و با

ایجاد کسب و کارهای کوچک و متوسط استانداردهای زندگی در جوامع روستایی را بهبود بخشدند. کارآفرین روستایی به دنبال نوآوری و خلاقیت در فعالیتهای کشاورزی و غیر کشاورزی، شناسایی فرصت‌های جدید، کاربری اراضی و استفاده بهینه، نوآورانه و متنوع در راستای توسعه روستایی است. با توجه به مدل نهایی کارآفرینی روستایی استان کردستان، نتایج بدست آمده از تحلیل‌ها نشان داد که تعداد ۷ مضمون فرآگیر (عوامل فردی، عوامل اجتماعی، عوامل اقتصادی، عوامل فنی، عوامل زیرساختی، عوامل فرهنگی) در ارائه مدل توسعه کارآفرینی روستایی دخیل هستند که از میان آنها عامل اقتصادی با بار عاملی ۷۴٪، عنوان مهمترین عامل شناخته شده است.

بعد از عوامل اقتصادی، به ترتیب عوامل تکنیکی با بار عاملی ۶۹٪، عوامل زیرساختی با مقدار ۶۲٪، عوامل اجتماعی با مقدار عاملی ۵۷٪، عوامل فرهنگی با بار عاملی ۵۲٪، عوامل اداری با بار عاملی ۴۲٪ و نهایتاً عوامل فردی با بار عاملی ۴۱٪ قرار دارند.

عوامل اقتصادی شامل مواردی همچون دسترسی آسان به تسهیلات اعتباری و مالی (نظیر وام)، داشتن بازار فروش برای محصولات تولیدی خود، دسترسی به مواد اولیه و نهادهای مورد نیاز، قراردادن معافیت‌های مالیاتی برای مشاغل جدید روستایی از سوی دولت است. مشکلی که در صنایع دستی وجود دارد این است که راهبردهای بازاریابی برای این نوع از صنایع تدوین نمی‌شود و شاید معرفی این محصولات و فروش آنها چندان در اولویت قرار نمی‌گیرد. به همین دلیل، هنرمندان برای پیدا کردن بازارهای مناسب برای محصولات خود دچار مشکلات متعددی هستند. این درحالیست که چنین صنایعی می‌تواند به عنوان موتورهای مولد اقتصاد، در سامان دهی و جهت دهی نیروی کار فعال جامعه نقش کلیدی بازی کنند. از سوی دیگر، معافیت مالیاتی یکی از مسایل مورد توجه کسب و کارها بوده عملکرد آنها را تحت تاثیر قرار می‌دهد.

عوامل فردی دربردارنده مولفه‌های داشتن انگیزه، برخورداری از دانش و مهارت لازم، داشتن خلاقیت، ریسک پذیری و روحیه رقابت طلبی است. داشتن انگیزه و پشتکار یکی از عناصر اصلی موفقیت در عرصه کارآفرینی است. امروزه یکی از نیازهای مهم بازار کار به ویژه با تخصصی شدن مشاغل و کسب و کارها نیروی کار ماهر، متخصص و آموزش دیده است لذا برخورداری از دانش و مهارت لازم امری حیاتی بشمار می‌رود.

عوامل اجتماعی شناسایی شده در استان متشكل از حمایت دولت، اطلاع از وجود الگوهای موفق کارآفرینی، نهادینه شدن فرهنگ کارآفرینی و برگزاری مشاوره‌های کارآفرینی است. عوامل حمایتی و شناسایی الگوهای موفق کارآفرینی از جمله عوامل مؤثر بر بهبود عملکرد تعاونی‌های صنایع دستی بوده است که می‌تواند فعالیت‌های کارآفرینی را تسهیل نماید.

عوامل تکنیکی متشكل از نیازسنجی، دوره‌های تخصصی، فنون سنتی و ابزار جدید است. نیازسنجی؛ پیش‌شرط تولید در حوزه صنایع دستی است.

عوامل زیرساختی شامل شرکت در همایش و نشست‌های توسعه‌ی سرمایه گذاری در صنعت صنایع دستی، ایجاد محلی در مکانهای گردشگری برای معرفی فرهنگ و آداب و رسوم بومی و محلی، و ایجاد بازارچه فروش صنایع دستی در مجاورت مکان‌های گردشگری بوده است.

مولفه‌های شکل دهنده عوامل فرهنگی عبارت بودند از: آگاه نمودن روستاییان از عواید صنایع دستی منطقه، طراحی و بلاغها و سایتهای معرفی صنایع دستی، ارتقای حضور زنان در فعالیت‌های صنایع دستی و برنامه‌ریزی برای

گسترش حضور آنان. باید با اطلاع رسانیهای صحیح و مناسب، دیدگاه روستائیان را نسبت به این هنر ارزشمند تغییر داد. نهایتاً برای عوامل اداری نیز میتوانیم مواردی همچون: امکان سنجی، تشکیل کارگروه، حمایت از فارغ التحصیلان و توسعه صنایع را نام برد. هنرهای دستی برای پیشرفت و توسعه نیازمند جذب سرمایه هستند. از طریق ارائه طرحهای امکان سنجی می‌توان سرمایه گذاران را برای سرمایه گذاری در این بخش مجاب نمود. با حمایت از جوانان تحصیل کرده روستاها، آنها را به بازگشت و فعالیت در روستا تشویق نمود. نمایندگان شوراهای، دهیاران و بخشداران از جمله مراجع اصلی روستاها هستند که برخورداری از حمایت آنها می‌تواند بستر توسعه و رشد هنرهای دستی منطقه را فراهم نماید.

نتایج حاصل از این تحقیق با یافته‌های پاره‌ای از تحقیقات قبلی، نظری مطالعه احمدی و همکاران (۱۳۹۸)، احمدی و همکاران (۱۳۹۹)، امیدپور و همکاران (۱۳۹۹)، همخوانی دارد. لذا با توجه به نتایج بدست آمده، اعطای تسهیلات با بهره کم جهت افزایش انگیزه کارآفرینی روستائیان، برگزاری دوره‌های آموزشی جهت آشنایی روستائیان با فرآیند ایجاد کسب و کار جدید مربوط به گردشگری و نیز قوانین مرتبط با آن و حتی راه کارهای تسهیل این فرآیند، و تشویق زنان به حضور فعال در عرصه کارآفرینی پیشنهاد می‌گردد.

منابع

- احمدی سنور، کوهستانی حسین، یادآور حسین، شعبانعلی فمی حسین. (۱۳۹۹). واکاوی عوامل موثر بر موفقیت کارآفرینی زنان روستایی در استان کردستان. *فضای جغرافیایی*. ۲۰ (۷۰): ۱۶۷-۱۸۷.
- احمدی سنور، کوهستانی حسین، یادآور حسین، شعبانعلی فمی حسین. (۱۳۹۸). فراتحلیل عوامل مؤثر بر توسعه کارآفرینی زنان روستایی. *اقتصاد فضا و توسعه روستایی*. ۸ (۲۷): ۳۸-۲۱.
- امیدپور، فردوس، رحمانی فضلی، عبدالرضا، عزیزپور، فرهاد. (۱۳۹۹). تحلیل عوامل ساختاری مؤثر بر توسعه کارآفرینی مناطق روستایی شهرستان دلفان. *اقتصاد فضا و توسعه روستایی*. شماره ۹ (۳۱): ۴۰-۲۱.
- جمشیدی، علیرضا؛ جمینی، داود؛ نظری سرمازه، حمید. (۱۳۹۲). بررسی عوامل پیشبرنده و بازدارنده توسعه کارآفرینی زنان روستایی. *فصلنامه زن و جامعه*. سال ۴، شماره ۲، صص ۱۶۶-۱۳۷.
- سواری، مسلم. (۱۳۹۷). بررسی عوامل موثر بر توسعه کسب و کارهای غیرزراعی در بین زنان روستایی استان کردستان، رویکردهای پژوهشی کارآفرینانه در کشاورزی، دوره ۱، شماره ۲، ۳۱-۴۳.
- رحیمی، سمیه؛ هوشیار، حسن. (۱۳۹۸). راهبردهای توسعه گردشگری شهری از دیدگاه آمایش سرزمین (مورد مطالعه: استان کردستان). *فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی منطقه‌ای*. سال نهم. شماره ۲، بهار. صص ۳۳۴-۳۱۷.
- کرمی، رین العابدین؛ اسماعیل پور روشن، علی اصغر، عباسیان، اکبر (۱۳۹۹). مدیریت و برنامه ریزی مجتمع‌های گردشگری روستایی؛ مطالعه موردی روستاهای استان کردستان. *فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی منطقه‌ای*. سال دهم. شماره ۲، بهار. صص ۸۰۸-۷۸۹.
- عبده ایطحی، محمد. (۱۳۹۴). خالصه مدیریتی مطالعات استانی طرح توسعه کسب و کار و اشتغال پایدار (تکاپ) استان کردستان. *وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی*.

قبری، نصیه؛ بوزرجمهری، خدیجه؛ صادقلو، طاهره (۱۳۹۶). موانع و چالش‌های زنان روستایی در ایجاد کسب و کارهای کوچک (مطالعه موردی: دهستان پایین رخ شهرستان تربت حیدریه). همايش ملی بررسی راهکارهای مدیریت توسعه کارآفرینی روستایی در ایران.

مرادی، ح. و جوان، ف. (۱۳۹۷). عوامل موثر بر شکا گیری بنگاههای اقتصادی کارآفرینانه در روستاهای شهرستان کرمانشاه. اقتصاد فضا و توسعه روستایی. شماره ۱.

نانکلی کل آبادی، مصطفی؛ اسدیان، فریده؛ عباسی سمنانی، علیرضا (۱۴۰۰). تحلیل ساختاری مولفه‌های موثر بر توسعه روستایی با تأکید بر اقتصاد غیر رسمی در استان کردستان (مطالعه موردی مناطق مرزی شهرستان مریوان و بانه). فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی منطقه‌ای. سال سازدهم. شماره ۲، بهار. صص ۷۷۰-۷۵۳.

نجفی کانی، ع.، و حسام، م.، و آشور، ح. (۱۳۹۴). سنجش وضعیت توسعه کارآفرینی در مناطق روستایی (مورد: دهستان استرآباد جنوبی در شهرستان گرگان). اقتصاد فضا و توسعه روستایی، ۴ (پیاپی ۱۱)، ۳۷-۵۶.

ولایی، م، کریم زاده، ح. و منافی آذر، ر. (۱۳۹۷). تحلیل موانع توسعه کسب و کارهای خرد در نواحی روستایی شهرستان میاندوآب، فصلنامه اقتصاد فضا و توسعه روستایی، سال هفتم، شماره سوم (پیاپی، ۲۵)، پاییز ۱۳۹۷، ۱۸۳-۲۰۸.

Aggarwal, A. K. (2018). The empirical perspectives on rural entrepreneurship development in India. Available at SSRN 3184142.

Ansari, Bahareh et al. (2013). "Sustainable Entrepreneurship in Rural Areas." Research Journal of Environmental and Earth Sciences 5(1):26-31.

Colopinto,K,(2011).Mobilize Maine: Asset-based Regional Economic DEVELOPMENT, National Association of Development Organization Research Foundation, September (22), 39-78

Dong, J., Xu, W., & Cha, J. (2021). Rural entrepreneurship and job creation: the hybrid identity of village-cadre-entrepreneurs. China Economic Review, 70, 101704

Geetha, K. & Rajani, N. (2017). Factors motivating women to come entrepreneurs in, Chittoor district International, Journal of home science; Vol.3, No.2,pp.752-755.

Gholamivashochi, M,I, Mir Mohammashadeghi, J, & Dehghani. A,A,(2004) Influential Factors Analysis of Total Factor Productivity of Rural Small Industries Sponsored by Jihad Agriculture Organization of Isfahan province, Journal of science and Technology of Agriculture and Natural Resources, 9(1) 61-71.

Güzel, Ö., Ehtiyar, R., & Ryan, C. (2021). The Success Factors of wine tourism entrepreneurship for rural area: A thematic biographical narrative analysis in Turkey. Journal of Rural Studies, 84, 230-239.

Ilo, (2010) Gender Mainstreaming in Local Economic Development Strategies, A guide (Geneva:2010) Available, (19), 10-35

Nosrati, F, & Eimani, B (2009) Challenges in the Development of rural industries, Journal and environmental rural, 29 (129),86-97 (In Persian).

Soleymani, A., Farani, A. Y., Karimi, S., Azadi, H., Nadiri, H., & Scheffran, J. (2021). Identifying sustainable rural entrepreneurship indicators in the Iranian context. Journal of Cleaner Production, 290, 125186.

Vantilborgh, T., Bidee, J., Pepermans, R., Willems, J., Huybrechts, G., and Jegers, M. (2015). Effects of ideological and relational psychological contract breach and fulfilment on volunteers' work effort. Eur. J. Work Organ. Psychol. 23, 217–230.